

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Gfv.VII.30.140/2015/5.szám

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Ujfalviné dr. Gyuricskó Andrea ügyvéd által képviselt Kft. felperesnek a Máдай Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Máдай István ügyvéd által képviselt alperes ellen ügyvezető felelősségének megállapítása iránt a Debreceni Törvényszék előtt 1.G.40.094/2014. számon indult és a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.028/2015/4. számú ítéletével befejezett perben a jogerős ítélet ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 19.050 (tizenkilencezer-ötven) Ft felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes kft. önálló képviseleti joggal rendelkező ügyvezetője, annak alapításától a felszámolás kezdő időpontjáig, vagyis 2013. január 8-áig az alperes volt.

Az alperes 2011. március 8-án, majd 2011. június 28-án egy perben nem álló cégnek 4 millió, illetve 1 millió Ft kölcsönt nyújtott, annak ellenére, hogy a kölcsönvevővel szemben 2011. január 4-én adóvégrehajtás indult. Ennek ténye a szerződések megkötésekor a

céggjegyzékben már szerepelt. A kölcsönt, illetve annak kamatait a kölcsönvevő nem fizette vissza. 2012. december 20-án kényszer törlési eljárás alá került.

A 2011. évi egyszerűsített mérleg adatai szerint 2011. januárjában a felperes rövidlejáratú kötelezettségeinek összege 19.531.000 Ft volt, ezzel szemben 497.000 Ft pénzüsszeggel rendelkezett. 2011. január 1-je és 2011. március 8-a között 7.147.021 Ft adótartozása állt fenn.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a felperes fizetése képtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkezését követően ügyvezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, s ezáltal a felperes vagyona 5 millió Ft-tal és annak késedelmi kamataival csökkent. Állította, hogy a felperes 2011. január 1. napjától fizetése képtelenséggel fenyegető helyzetben volt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes a felperes ügyvezetőjeként a fizetése képtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezését követően ügyvezetői feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, s ezzel a felperes vagyona 5 millió Ft-tal és annak az ítéletben részletezett mértékű és időponttól járó kamataival csökkent.

A felperes 2011. évi mérlege alapján úgy ítélte, hogy a felperes fizetése képtelenséggel fenyegető helyzete 2011. január 1-jén már fennállt. A perbeli kölcsön nyújtásával, amely az adott helyzetben a hitelezők érdekeivel ellentétes volt, az adós vagyona 5 millió Ft-tal és annak kamataival csökkent. Az alperes pedig olyan magatartást nem bizonyított, amely a felelősség alóli mentesülését eredményezte volna.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta.

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A. §-a alkalmazásával úgy foglalt állást, a felperes fizetése képtelenséggel fenyegető helyzete a 2011. március 8-i kölcsönszerződés megkötésekor már fennállt. A felperes mérlegadatai, az adófolyószámla-kivonattal igazolt adótartozás adatai szakértői bizonyítás lefolytatása nélkül is bizonyította, a fizetése képtelenséggel fenyegető helyzet kezdő időpontját. A fenti adatokat kiegészítve rögzítette, hogy az adóhatósági vizsgálat 2010. szeptemberi megindulását követően, a vizsgálat ideje alatt, majd annak befejezése után a felperes 16 partneréből 15 felmondta a felperessel fennállt megbízási szerződést. Az ítélet tábla a 2011. üzleti évről szóló egyszerűsített éves beszámoló alapján rögzítette, hogy a felperes 2011. évben lényegében árbevételezt eredményező üzleti-gazdasági tevékenységet nem végzett, összesen

375.000 Ft nettó árbevételre tett szert, míg ráfordításai ezt jóval meghaladták. Úgy ítélte, az alperes a kölcsönszerződések megkötésével a hitelezők érdekeit sértő magatartást tanúsított, hiszen egy olyan vállalkozásnak nyújtott kölcsönt, amellyel szemben a cégjegyzékbe bejegyzetten adóvégrehajtást rendeltek el.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Állította, a jogerős ítélet sérti a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 30. §-ának (3) bekezdésében, a Cstv. 33/A. §-ának (1)-(3) bekezdésében, a Pp. 3. § (3) bekezdésében, a Pp. 163. §-ában, 164. §-ában, 177. § (1) bekezdésében, illetve a 206. §-ában írtakat.

Kifejtette, a jogerős ítélet megalapozatlanul, a logika szabályait megsértve állapította meg a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet kialakulásának kezdő időpontját. Ha ugyanis a 2011. évi mérleg szerint 2010. december 31-én a felperes csak 497.000 Ft készpénzzel rendelkezett, nem adhatott volna kölcsön 5 millió Ft-ot 2011. évben. Az alperes a főkönyvi kartonnal igazolta, hogy a felperes kötelezettségeit messze meghaladó, kb. 30 millió Ft követeléssel, vagyonnal, nagy értékű eszközzel rendelkezett a fenti időszakban. Azt elismerte, a felperesnek mindezzel szemben 22 millió Ft nagyságú kötelezettsége volt. Állította azonban, ezen fizetési kötelezettségének eleget tudott tenni.

Az alperes álláspontja szerint a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet kezdő időpontja csak szakértői bizonyítás útján állapítható meg aggálytalanul, kizárólag a mérlegadatok elégséges bizonyítékul nem szolgálhatnak. Utalt arra, a felperes szakértői bizonyítás lefolytatását nem indítványozta, így az őt terhelő bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. Az alperes előadta, a felperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetét először 2011. szeptemberében észlelte, ekkor kapta kézhez ugyanis a Nemzeti Adó- és Vámhivatal még nem jogerős, jelentős adótartozásról szóló határozatát. Állította, 2010. decemberében még nem volt látható, hogy a partnerekkel kötött határozatlan idejű szerződések mikor és milyen okból szűnnek meg. Ezen időpontban a felperessel kötött valamennyi megbízási szerződés még hatályos volt.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján és azt a felülvizsgálati kérelemben felhozott okokból nem találta jogszabálysértőnek.

A perben - figyelemmel a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra - abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy szakértői bizonyítás lefolytatása nélkül megalapozottan meghatározható-e a

fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének kezdő időpontja és arra helyesen következtetett-e a másodfokú bíróság.

A Kúria megítélése szerint az adott tényállás mellett a felek által becsatolt bizonyítékok és nyilatkozatok alapján szakértői bizonyítás igénybevétele nélkül is aggálytalanul állást lehetett foglalni a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezésének kezdő időpontját illetően. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakat e körben pontosította és azt rögzítette, hogy az első kölcsönszerződés megkötésének időpontjában, 2011. március 8-án a felperes fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete már fennállt. Erre a következtetésre egyrészt a 2011. december 31-i mérlegforduló nappal készített egyszerűsített mérleg alapján, másrészt az adótartozás fennállását igazoló folyószámla kivonat figyelembevételével a később kifejtendőkre is tekintettel, okszerűen jutott. Ezeket a dokumentumokat a felperes csatolta. A Cstv. 33/A. §-a szerinti bizonyítási kötelezettségének ezzel eleget tett a tekintetben, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet mikortól állt fenn. A fentiekből következően a Kúria úgy ítélte a perben eljáró bíróságok a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott eljárási jogszabálysértéseket nem követették el.

A Kúria megítélése szerint is a 2011. december 31-i mérlegforduló nappal készített mérleg adatai alapján, illetve az adótartozásról szóló adó folyószámla alapján aggálytalanul megállapítható, hogy a felperes 2011. márciusában már fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben volt. Az alperes arra helytállóan hivatkozott, hogy a 2011. évi mérleg szerint, elvileg a felperes nem adhatott volna kölcsön 5 millió Ft-ot 2011. első félévében, mert ennyi készpénzzel nem rendelkezett. Ugyanakkor a hivatkozott mérleg a 2010. december 31. napján és 2011. december 31. napján fennállt statikus állapotot rögzíti és az éven belül bekövetkezett változásokat nem tükrözik. A mérlegadatokat egészíti ki a felperes által becsatolt folyószámla-kivonat, amely egyértelműen igazolja, hogy a felperesnek a kölcsönszerződések megkötésekor már jelentős adótartozása volt. Ennek okát, indokát maga is akként jelölte meg a 2014. augusztus 18-án kelt beadványában, hogy az adott időszakban, vagyis 2011. márciusában nem rendelkezett megfelelő mennyiségű likvid eszközzel, az adótartozását nem tudta kiegyenlíteni. Márpedig ez a tény azt jelenti, hogy a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet ebben az időszakban már fennállt.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel rögzíti, hogy az alperes kellően pontos tényelőadása, illetve bizonyítékok hiányában a másodfokú bíróság nem tudta megjelölni, hogy a felperes partnerei mikor szüntették meg a felperessel fennálló szerződéses jogviszonyukat, de ennek az adott ügyben ügydöntő jelentősége nincs. A 2011. évi mérleg adatai jól tükrözik, hogy a felperes 2011. évi nettó bevétele hogyan alakult, amely

adatot is helyesen értékelt a másodfokú bíróság.

Önmagában az az alperesi érvelés, miszerint a felperes jelentős összegű követeléssel, nagy értékű eszközökkel rendelkezett, nem cáfolja a likvid eszközök hiányát, illetve azt a tényt, hogy a rendelkezésére álló pénzeszközöket nem az adótartozás megfizetésére fordította, hanem olyan kölcsönt nyújtott, amelynek megtérülése már a kölcsön nyújtásakor is igencsak kérdéses volt.

Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet helyesen, jogszerűen, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével megalapozottan foglalt állást a fizetése képtelenséggel fenyegető helyzet kezdő időpontja tárgyában és állapította meg az alperes Cstv. 33/A. §-a szerinti felelősségét, az ítéletben meghatározott vagyonsökkenés erejéig.

A fent kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre. A Pp. 270. § (1) bekezdése folytán irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a Kúria kötelezte a felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeinek megfizetésére. Ennek mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján, a 4/A. § szerint, ÁFA-val növelten állapította meg. Az alperes személyes költségmentessége miatt le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket, a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése alapján az állam köteles viselni.

Budapest, 2015. december 8.

Dr. Pethőné dr. Kovács Ágnes sk. a tanács elnöke, Dr. Vezekényi Ursula sk. előadó bíró, Dr. Osztovits András sk. bíró